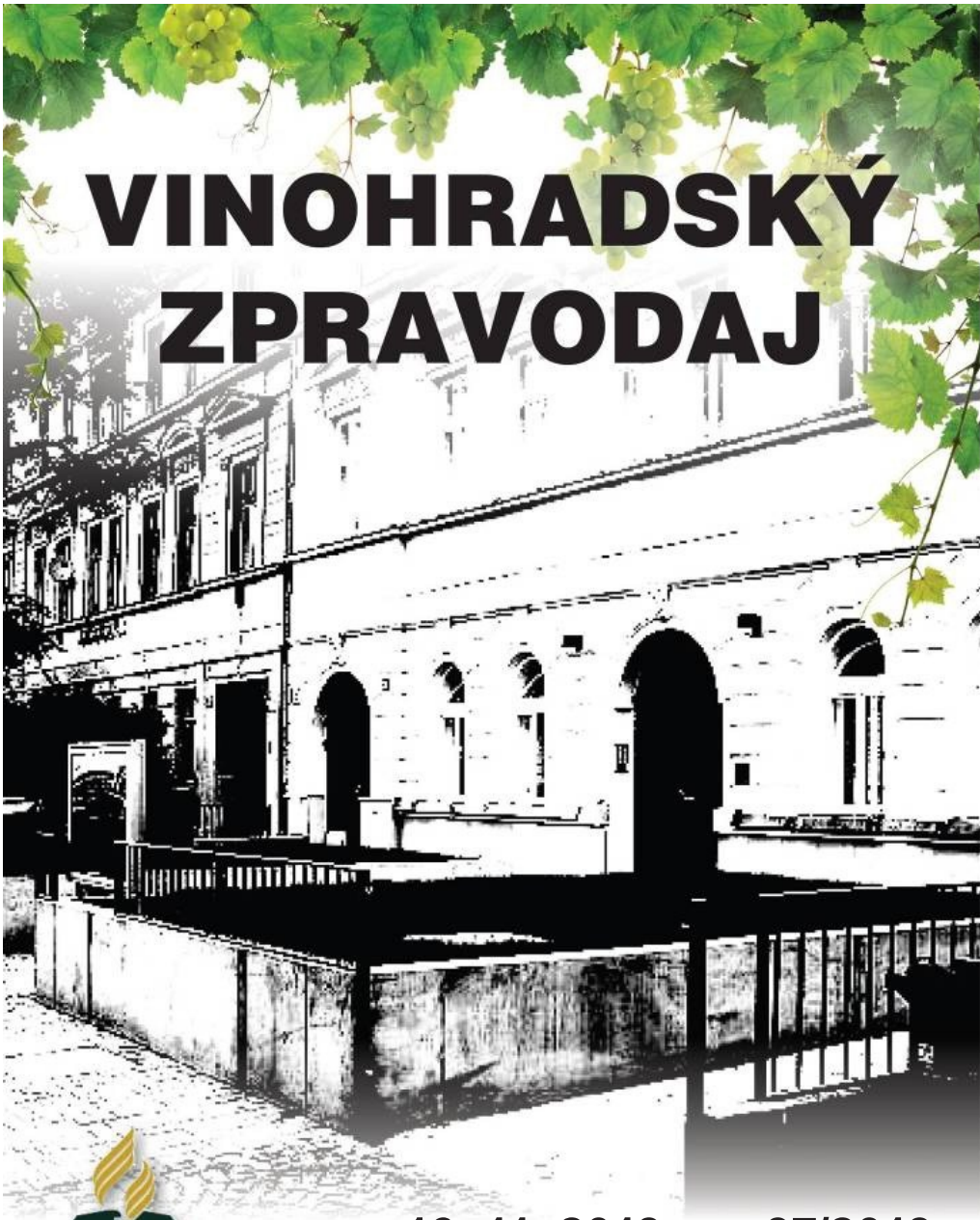

VINOHRADSKÝ ZPRAVODAJ

16. 11. 2013

37/2013

SBOR CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE PRAHA – VINOHRADY

Londýnská 30, 120 00 Praha 2

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

16. listopadu 2013

9.30 – 10.30 Sobotní škola *uvádí Sedláček Daniel*

Společná píseň č. **232** a modlitba
Sobotní škola v malých skupinách
Sbírka na misijní projekty CASD
Společná píseň č. **24** a modlitba

10.30 – 10.45 Přestávka

10.45 – 12.00 Bohoslužba s kázáním *uvádí Klouda Vladimír*

Varhanní preludium: *Petřvalský Lukáš*
Společná píseň č. **279**
Sborová oznámení

Introit: **Žalm 108,4-6**

Společná píseň č. **37**

Přímluvná modlitba: *Majerová Nina*

1. čtení z Bible – **Jer 51,6-10**: *Šubrtová Eva* (vsedě)

Píseň pěveckého sboru: Všemohúcí, žádúcí

2. čtení z Bible – **Gn 11,1-9**: *Bartáková-Vlachová Andrea*
(vestoje)

Modlitba před kázáním: *Náhunková Renata*

Kázání – Balcar Michal

„O babylónské věži“

Hudební ztišení: *Petřvalský Lukáš*

Společná píseň č. **189**

Modlitba: *Balcar Michal*

Sbírka pro potřeby sboru

Poslání: **Ef 6,10**

Společná píseň č. **280**

Varhanní preludium

14.00 Odpolední shromáždění s kázáním: Mašata Patrik

PROSÍME VŠECHNY o VYPNUTÍ MOBILNÍCH TELEFONŮ BĚHEM BOHOSLUŽBY.

OZNÁMENÍ SBORU VINOHRADY

1. Dnes dopoledne nám kázáním Božího slova poslouží bratr Michal Balcar. Odpoledne bude kázat bratr Patrik Mašata.
2. Příští sobotu nám kázáním poslouží bratr Pavel Filipi.
3. Dnes po skončení dopolední bohoslužby se bude konat členské shromáždění.
4. Schůzka seniorů se koná zítra, v neděli 17. 11. od 14 hodin, v učebně Společenského centra. Těšíme se na hojnou účast.
5. Připomínáme zpěvákům zkoušku zpěvu příští pátek od 18 h.
6. V květnu 2014 se bude konat konference Česko-slovenské Unie CASD. Pokud by někdo z vás měl návrh na podnět do agendy konference, prosím, aby oslovil kazatele nebo jakéhokoli člena výboru sboru.
7. Společenské centrum Londýnská 30 zve:
 - **V pondělí 18. 11. v 18.30 pokračuje cyklus čtení a výkladů pasáží z Markova evangelia. Bratr Michal Balcar zve všechny zájemce k setkání u 2. kapitoly, pod názvem Provokatér.**
 - Ve čtvrtek 21.11. bude v rámci cestopisných setkávání od 19 h vyprávět cestovatel Marek Císař o Iránu.

Minulou sobotu byly vybrány tyto dary:

1552 Kč Sbírka pro misijní účely CASD
7736 Kč* Sbírka pro potřeby našeho sboru
4400 Kč jiné dary

*tj. **97 % částky potřebné na nejnutnější výdaje provozu sboru**

ČETBA BIBLICKÉ KNIHY

KATA MARKON

evangelium podle

MARKA

Četba biblických textů s odborným výkladem
teologa a kazatele **MICHALA BALCARA**

11. listopadu: JEŽÍŠ NAZARETSKÝ (1. kapitola)

18. listopadu: PROVOKATÉR (2. kapitola)

25. listopadu: DIVOTVŮRCE (3. kapitola)

2. prosince: KAZATEL (4. Kapitola)

Vždy v pondělí od 18:30
BAREVNÁ KAVÁRNA NA LONDÝNSKÉ
(učebny)

Adresa: Londýnská 30, Praha 2 - Vinohrady • vstup volný
POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

O FARIZEU A CELNÍKOVÍ

Lk 18,9-14

kázání ze soboty 9. 11. 2013 – br. Matěj Kováčik

Úvod

Text, ktorý sme čítali obsahuje chronicky známe podobenstvo o farizejovi a colníkovi/mýtnikovi. Krátky príbeh – do chrámu prídu dvaja muži, obidvaja sa pomodlia, ale len jeden odíde domov ospravedlnený. Samozrejme je to ten, ktorý sa odvoláva na Božiu milosť a nie nejaký farizej, pyšný na svoje skutky. Tak nejak to podobenstvo dnes vidíme. A je to to, čo sa týmto podobenstvom chcelo pôvodne povedať? Nie tak úplne.

Pretože, či chceme, alebo nechceme, k tomuto podobenstvu pristupujeme zo svojho uhla pohľadu. A ten je iný, než mali pôvodní poslucháči. My už tak trochu dopredu tušíme, ako musí podobný príbeh dopadnúť. Je nám od začiatku jasné, aký bude výsledok a aj že je to tak správne.

Podobenstvo videné dnešnými očami a strata šoku

Niekoľko storočí vplyvu kresťanskej tradície spôsobilo, že slovo farizej funguje vlastne ako nadávka. Z farizejov sa ten čas stal symbol pýchy a pokrytectva. Jednoducho, hneď ako vidíme, že je niekto farizej, tušíme, že s ním niečo nebude v poriadku.

Naopak, slovo colník, ktoré práve vtedy znelo ako nadávka, je dnes neutrálne označenie slušného zamestnania. A ďalej sme ako správni kresťania zvyknutí, že sa nesluší chvastať a treba byť pokorní. Vo zbore sa väčšinou ani netlieska po pekných hudobných prednesoch, lebo chvála patrí jedine Bohu – oceniť človeka, to ani náhodou. A vlastne, tak znie aj zhrnutie tohto podobenstva: „každý, kto sa povyšuje, bude ponížený.“ Farizej je samozrejme pokrytec a ešte sa aj chvastá. Samozrejme, že skončí zle. Colník sa správa pokorne a ešte sa aj správne pomodlí. Samozrejme, že on musí dopadnúť dobre. Samozrejme, samozrejme, samozrejme.

To nie je tak, žeby sme tomu nerozumeli. My tomu podobenstvu rozumieme, my vieme čo chce povedať. Už dopredu. Až príliš dobre. Až príliš samozrejme. Až tak, že nám kvôli tomu práve možno uniká to podstatné. Stráca sa tu totiž paradox, prekvapenie, ktoré zdá sa bolo väčšine Ježišových podobenstiev vlastné. Stráca sa nám z očí práve tá nesamozrejmosť a podivnosť: O tom, ktorý žije tak ako sa má a to nielen v sobotu, ale celý týždeň a rok Ježiš povie, že to nepochopil a do chrámu vlastne prišiel zbytočne. A stráca sa nám aj upozornenie, že v Božích očiach môžu veci vyzeráť úplne inak, ako by všetko nasvedčovalo.

Hermeneutický problém

Aby sme toto mohli pochopiť, musíme si priblížiť pozadie tohto textu. Teda – pokúsiť sa o to zistiť, čo mal ten text pôvodne znamenať. Tu nastáva určitý problém, pretože, ako hovorí jeden teológ: Vykladať podobenstvo je ako vykladať vtip. Podobne ako u vtipu,

aj u podobenstva má pointa prekvapiť, ale musí byť zjavná. Vtip je zbytočné vysvetľovať: Môžete niekomu vysvetliť pointu vtipu, keď mu sama nedošla, ale pravdepodobne sa už na tom nezasmeje. Podobne fungujú aj podobenstvá. Lenže my úplne nemáme inú možnosť, než sa pokúsiť text preskúmať a potom vyložiť. To neplatí len o podobenstvách, ale o biblických textoch celkov. Delí nás od nich totiž obrovská časová aj kultúrna priepasť. Takže napriek tomu, čo som teraz povedal sa predsa len pokúsím ukázať, čo by podľa mňa mohlo byť pointou tohto podobenstva, na základe určitého pozadia, ktoré si k nemu skúsime vytvoriť.

Farizeji

Najprv farizeji. Keď sa na farizejov dívame len skrze to, ako nám ich predstavujú synoptické evanjelia, tak môžeme nadobudnúť pocit, že to boli najhorší ľudia zo všetkých židov a Ježišovi najhorší nepriatelia. Je pravda, že s nimi mal asi najviac konfliktov. V skutočnosti mu ale boli zo židov asi názorovo najbližšie. Farizeji neboli slepí fundamentalisti, boli to v istom zmysle liberáli. Aspoň v porovnaní s niektorými inými súčasnými skupinami. A určite ich hlavnou charakteristikou nebolo pokrytectvo, ako si to dnes predstavujeme. Boli síce prísni v dodržiavaní zákona, viac ako priemerní občania, takže to niekedy mohlo pôsobiť, že si o sebe myslia, že sú lepší a niekedy to asi bola aj pravda. Ale v pozadí toho stála skutočná snaha o obnovu zbožnosti. Boli jednou z tých skupín, ktorá sa snažila Izraelu svojím učením aj príkladom pripomenúť, aby nezabúdali na božie prikázania. Pre adventistov vlastne celkom sympatická skupinka. „Liberálni“ boli v tom, že podobne ako Ježiš netrvali na doslovnom výklade zákona. Okrem písanej Tóry sa odkazovali ešte k tzv. ústnej Tóre – tradícii otcov. To znamená, že sa snažili vykladať požiadavky Tóry s ohľadom na súčasnú situáciu, dobovú, kultúrnu, politickú. Takže boli vlastne pokrokoví.

A napriek tomu, že sa snažili dodržiavať všetky jednotlivé nariadenia, ohľadom toho čo sa kedy smie a kedy nesmie, čo sa môže kedy jesť, kam sa smie kedy chodiť, a tak ďalej. Ale najväčšiu cenu pre nich mali skutky lásky. Napríklad mali vyslovene prikázané porušiť sobotné nariadenia, ak bolo treba niekomu zachrániť život. A úplne kľúčové pre nich, zdá sa, bolo zlaté pravidlo: Čo nechceš, aby ti robili druhí, nerob ani ty im. S ežišom teda mali veľa spoločného. Farizeji tiež verili v zmŕtvychvstanie a očakávali príchod Božieho kráľovstva, tak ako Ježiš. Ježiš aj farizeji brali ohľad na konkrétnu situáciu a konkrétneho človeka.

Lišili sa od neho asi hlavne v tom, že namiesto doslovného vykladania zákona mali rozpracovaný systém prikázaní, ktorý zohľadňoval jednotlivé problémy ich doby. Ježiš, na druhej strane namiesto doslovného výkladu zákona apeluje na ľudskú slobodu, a zároveň zodpovednosť, zachovať sa v každej situácii podľa prikázania milovať Boha a blížneho. To je rozdiel, ktorý môžeme vidieť napríklad na tom známom spore o sobotu, keď Ježišovi učeníci jedia klásky na poli a farizejom sa zdá, že to už je fakt priveľa. Ale suma toho je taká – farizeji sú veľmi zbožní ľudia, ktorým ide v prvom rade o to brať svoju vieru vážne a žiť tak, ako si myslia, že to Boh žiada. A nie je nič zlé na tom, že to je iné než to, čo si my dnes predstavujeme, že od nás Boh žiada (alebo aj než to, čo si predstavuje Nový zákon). Koniec koncov, nikto nemá patent na to s určitosťou prehlasovať, že práve on vie, čo si Boh myslí. O tom tak trochu vlastne je aj naše

kázanie a podobenstvo: Nikto nemá právo stavať sa na Božie miesto; a myslieť si, že vieme presne, ako veci vidí Boh, je ilúzia.

Farizejova modlitba

Ale teraz ešte naspäť k farizejovi a teraz už k tomuto konkrétnemu farizejovi z nášho príbehu. Ten sa modlí a pritom ďakuje Bohu, že nie je ako ostatní z ľudí: lupiči, nespravodliví, cudzoložníci a ako hen-tam-ten colník. To znie ako veľmi pyšná modlitba. A reba povedať, že je aj tak hodnotená – na konci podobenstva: farizej odíde domov neospravedlnený, lebo „každý kto sa povyšuje, bude ponížený“. Ale to sa dozvedáme až na konci.

Tá modlitba sama o sebe vôbec nemusí byť až tak závadná. Podobné modlitby máme doložené v súdobej židovskej tradícii, sú teda súčasťou zbožnosti tej doby. Ani niektoré starozákonné žalmy od nej nemajú ďaleko. A pozrime sa na to ešte takto: Modliť sa, že nie som ako zlodeji, cudzoložníci, atď. nemusí byť len výrazom pýchy, kludne to by sme to mohli chápať ako úprimnú vďačnosť. Keď sa niekto modlí: Pane, ďakujem ti, že si mi pomohol nekradnúť, alebo: Pane, ďakujem ti, že si mi pomohol ostať verný mojej žene; tak v tom vôbec nemusí byť pýcha. To môže byť skutočný výraz vďačnosti človeka, ktorý zvláda svoj život a vníma, že to nie je jeho, ale Božia zásluha. Podobne: pôsty a desiatky dávané viac, než sa vyžaduje sa vnímali ako výraz dobrej zbožnosti. Čo sa tým všetkým chce povedať? To, že farizej je v tomto príbehu záporná postava vôbec nie je až také samozrejmé. To, že niekto žije tak, ako si myslí, že má a ďakuje za to Bohu ešte vôbec nemusí byť zlé.

Colník

Naopak colník/mýtnik je na opačnej strane spoločnosti, než farizej. Colník nielenže vyberá od ľudí peniaze, ale vyberá ich pre Rimanov. Colníci boli vtedy nenávidení, nie preto, že vyberali niekde na rohu peniaze ale hlavne preto, že boli kolaboranti. Keď sa v Judsku prvého storočia o niekom povie, že je colník, je to ako dnes o niekom povedať, že bol „eštebák“. To je napríklad niečo, čo sa dnes bežne v našej spoločnosti vníma ako niečo neodpušiteľné. Keď chcete dnes niekoho zdiskreditovať, tak o ňom povedzte, že je „eštebák“. Keď si chcete predstaviť, ako asi mohlo znieť toto podobenstvo v Ježišovej dobe, nazvite si ho namiesto „O farizejovi a mýtnikovi“ napríklad „O umanistovi a eštebákovi“.

Vyústenie – pointa podobenstva

Napriek tomu v Božích očiach je na tom lepšie ten druhý. Tým všetkým som chcel ilustrovať to, čo som hovoril na začiatku, že sa skutočne jedná o paradox. Že vôbec nebolo samozrejmé, že to takto skončí. A že keď Ježiš naozaj nejako takto to podobenstvo povedal

/čo môžeme predpokladať, aj keď si to žiaľ nemáme s čím porovnať – toto podobenstvo máme len u Lukáša, nie aj u Matúša a Marka, popr. Jána, ako niektoré iné príbehy a výroky; podobenstvá boli ale typickou formou Ježišovho prejavu a toto podobenstvo obsahuje niečo, čo zdá sa bolo Ježišovi vlastné/:

teda keď Ježiš toto podobenstvo nejako takto povedal svojim poslucháčom, mohlo byť naozaj šokujúce.

Dvaja muži sa prídu do chrámu modliť, ale ospravedlnený domov odchádza len jeden. Ešte k tomu je to ten, ktorý predtým (na rozdiel od toho druhého), celý týždeň, mesiac, rok, možno roky nežil tak, ako sa patrilo. To vôbec nie je len tak a podobenstvo síce dopadlo tak, ako sme čakali, ale asi vôbec nie tak, ako čakali jeho poslucháči. V živote to nefunguje vždy tak, ako by sme čakali. Na to, že je život nevyspytateľný, sme si už zvykli. Ale Ježiš ukazuje, že ten Boh, v ktorého verí on, tiež nefunguje vždy tak ako by sme čakali. (Aj keď niektoré veci tomu predsa len nasvedčujú, napríklad zmienka o tom, že farizej sa modlí „sám pri sebe/sám k sebe“. Nechceme tým povedať, že Ježiš hovorí niečo nezmyselné, ale že Ježiš hovorí niečo šokujúce.) Nie len, život, aj Boh je niekedy nevyspytateľný. Aspoň sa tak môže javiť, keď sme si o Bohu vytvorili príliš jasné predstavy a Boh ich zrazu nespĺňa. Nielen naše okolie, ľudia, okolnosti – aj Boh je často iný, než sa zdalo. To myslím, všetci poznáme z života, máme kľudne roky jasnú predstavu o Bohu a potom príde niečo – niečo nešťastné, alebo naopak niečo radostné, sklamanie, alebo jednoducho nové poznanie a zistíme, že naša predstava o Bohu sa nám zrúti. A nebýva to vôbec na škodu.

Čo s tým?

Čo toto podobenstvo vlastne radí do života? Byť pokorný. Ale nemusí to byť vždy v opozícii k snahe o dobrý a zbožný život. My nemáme dlhý zoznam prikázaní, ako farizeji. Ale myslieť si, že sa v živote nemusíme o nič snažiť môže byť rovnako naivné, ako myslieť si, že nás naše skutky spasia. Ježiš predsa vyzýva k tomu milovať Boha a blížneho – a nie slovami, ale skutkom, dodáva 1. list Jánov. Dnes môže kresťan stáť v sobotu v zbore a spievať chválospevy o Božej milosti a pritom na tom byť podobne ako farizej z nášho podobenstva.

Ježišova výzva k pokore ide podľa mňa hlbšie – k pokore, ktorá priznáva, že o Bohu neviem všetko a nikdy, aspoň tu a teraz, ani vedieť nebudem. Preto je to ten Boh s veľkým B a nie nejaký boh. Boh je nevyspytateľný a je to tak dobre. Pretože len tak je možné mu dôverovať. Dôverovať akousi základnou dôverou, ktorá nepotrebuje vždy presne vedieť čo, kde, kedy a ako. Kto sa povyšuje, bude ponížený, kto sa ponízuje bude povýšený – znie dodatok za podobenstvom. Kto bude povýšený a kto ponížený teda nie je na nás, aby sme o tom rozhodovali.

Záver

Na nás je, aby sme si nenamýšľali, že sme lepší a nepohrdali ostatnými. To sú slová, ktoré kladie autor Lukášovho evanjelia na začiatok pred podobenstvo. Toto podobenstvo je adresované nám všetkým vo chvíľach, keď si myslíme, že sme lepší a pohrdame inými ľuďmi – napríklad aj preto, že si myslíme, že Bohu rozumieme lepšie ako ostatní. A ono pritom všetko môže byť naopak, než sa zdalo. Niektori si Boha predstavujú tak, niekto inak a Boh pri tom je taký, aký je (som, ktorý som) a nič s tým neurobíme. Napriek tomu to môžeme risknúť a dôverovať tomu, že to s nami myslí dobre – tak ako mýtnik v našom príbehu. A v reakcii na to sa pokúsiť myslieť to s Bohom a s tými

okolo nás tiež dobre. A ak je pravda to čo sa hovorí o Ježišovi, že napriek jeho smrti na kríži ho Boh neopustil, ako sa zdalo, tak sa to môže aj oplatiť. A Ježiš to riskol a vsadil na to, aj keď to vôbec nebolo samozrejmé, rovnako ako to, že colník odíde domov ospravedlnený.

Dlhodobý prieskum u adventistov prekvapil (Silver Spring, USA)

Na októbrovom výročnom stretnutí Výboru Generálnej konferencie Cirkvi adventistov siedmeho dňa v americkom Silver Spring oznámil výkonný tajomník výboru G. T. Ng, že cirkev pokračuje vo výraznom raste najmä v južnej Ázii, južnej Afrike, Latinskej Amerike a počet jej členov sa blíži 18 miliónom. Riaditeľ cirkevnej Kancelárie pre archiváciu, štatistiky a prieskum David Trim prezentoval výsledky prieskumu, ktorý sa v radoch adventistov realizoval v posledných rokoch. Často prekvapivé výsledky doteraz najväčšieho prieskumu v cirkvi neodhalili len to, že prevažná časť členov patrí k mladšej generácii, ale napríklad i to, že úlohy sobotnej školy Biblie sú najmenej populárne u veriacich v Severnej Amerike, častiach Európy a v oblasti Austrálie. Dôvodom na zamyslenie sú výsledky týkajúce sa členov, ktorí sa rozhodli cirkev opustiť.

Kancelária pre archiváciu, štatistiky a prieskum sa začala problematike venovať dva a pol roku dozadu. Celý prieskum využíval päť samostatných projektov. Vychádzal zo 41 tisíc rozhovorov a dotazníkov po celom svete, zapojil 4,3 tisíc kazateľov, takmer 26 tisíc členov cirkvi, 1,2 tisíc vysokoškolských študentov a čerstvých absolventov a 900 bývalých adventistov. Výskumné tímy z adventistických univerzít z viacerých kontinentov sa zapojili do tohto zatiaľ bezprecedentného výskumu. „Čo sa týka obidvoch – šírky aj hĺbky prieskumu,“ povedal David Trim, „toto je najlepšia vzorka, ktorú sme kedy vo svetovej cirkvi mali.“ Skôr, než predstavil výsledky stovkám cirkevných administrátorov, upozornil ich, aby sa vyhli urýchlenným záverom: „Dáta sú tým, čím sú. Čo však znamenajú, to je ďalšia vec.“

Sme mladší, než by sme si mysleli

Svojim spôsobom prekvapili aj všeobecné údaje, týkajúce sa členov cirkvi. Zatiaľ, čo dlhodobé odhady hovorili o zložení členstva 65 % ku 35 % v prospech žien, prieskum ukázal, že CASD tvorí 57 % žien a 43 % mužov. Výsledky ukázali i to, že cirkev je mladá. Až 54 % celosvetového členstva sú ľudia vo veku 16 – 40 rokov. Trim tvrdí, že to predstavuje dve výzvy. Do služby vo vedúcich pozíciách povolávať mladých ľudí a zo strany starších vodcov naučiť sa chápať a pracovať efektívne s mladšou generáciou. Práve mladší veriaci vo vedúcich pozíciách môžu zmenšiť priepasť medzi minulými skúsenosťami a súčasnou realitou. Ich spolupráca so staršími kolegami

zároveň spoločne môže pomôcť pochopiť širšie spektrum členstva a vystrojiť ich vzájomne vedomosťami i skúsenosťami.

Len 10 % členov cirkvi po celom svete sú starší, než 60 rokov. Najviac starnúcich adventistov žije v Európe, Severnej Amerike a Japonsku. V kontraste im stoja Latinská Amerika a Afrika, kde je podľa portálu ANN cirkev extrémne mladá.

Sobota, každodenné pobožnosti a sobotná škola

Tri štvrtiny adventistov sú silno presvedčení o prorockom poslaní spoluzakladateľky CASD Ellen Gould Whiteovej. Viac ako 92 percent adventistov verí, že sobota, ako siedmy deň, je skutočne sobotou posvätenou Hospodinom pri stvorení. Každodenné pobožnosti praktikuje len jedna z troch adventistických rodín. Význam sobotnej školy Biblie však pripisuje veľká časť veriacich. 53 % z opýtaných odpovedalo, že pravidelný sprievodca ku štúdiu Biblie (Úlohy sobotnej školy) im veľmi pomohol pri rozvoji ich duchovného života. Úlohy SŠ sú menej populárne u veriacich v Severnej Amerike, častiach Európy a okolo Austrálie. „Ako niekto, kto je z Austrálie aj Európy a je ženatý s Američankou, prijímam vinu za všetky tieto veci. V Amerike, Austrálii a Európe sme veľmi cynickí ľudia,“ zažartoval si Trim počas prezentácie. Pri otázke, kto je k veriaciim priateľský, má o nich záujem a vplýva na ich duchovný život, to boli práve učitelia sobotnej školy, ktorí v týchto ohľadoch predbehli kazateľov a starších zborov.

Dôvodom nielen na zamyslenie, ale aj konkrétne kroky, je zistenie, že väčšinu bývalých adventistov nikto po ich odchode z cirkvi nekontaktoval. Len 9% z nich bolo kontaktovaných zborovými kazateľmi po tom, čo prestali navštevovať zhromaždenie. Častejšie ich oslovili starší a členovia zborov. Štyria z desiatich adventistov opustili cirkev bez toho, aby ich niekto potom kontaktoval. Od roku 2000 do roku 2012 sa ku cirkvi pridalo 13,6 mil. členov, väčšina z nich krstom. V tejto dobe však zároveň cirkev opustilo 5,9 mil. členov.

Poslanie cirkvi a jej budúcnosť

Priemerne 90% respondentov silno súhlasí s tým, že Cirkev adventistov siedmeho dňa je Božou skutočnou cirkvou posledných dní so správou pripraviť zem na druhý Kristov príchod. Pri otázke, či si myslia, že koniec sveta nastane v priebehu nasledujúcich 20 rokov, len 22% opýtaných dôrazne súhlasilo, 45% dôrazne nesúhlasilo. „Nejde o to, že by ľudia neverili v Kristov 2. príchod, ale zdá sa, že prevláda istá forma skepticizmu ohľadom toho, že to bude skoro,“ doplnil štatistické údaje Trim.

Podľa prieskumu je sekularizácia globálnym problémom a netýka sa len vybraných častí sveta. Skracovaním vzdialeností modernými technológiami sa približuje tento problém aj k tým, ktorých sa v minulosti netýkal.

Na základe prezentácie zhodnotil viceprezident Cirkvi adventistov s. d. Benjamin Schoun, že výzvy sú skutočne pred nami. „Máme sa toho veľa čo učiť a pravdepodobne potrebujeme zapracovať tieto výsledky do nášho strategického plánovania, pretože v niektorých ohľadoch sa jedná o veľmi znepokojujúci obraz, aj keď máme i svoje silné stránky.“

Cestopis **CESTA KOLEM SVĚTA** **IRÁN**

**Fotografie s vyprávěním cestovatele Marka Císaře,
který svojí dlouhou cestu kolem světa započal
v krásné Persii.**

**BAREVNÁ KAVÁRNA
NA LONDÝNSKÉ
(spodní sál)**

21. 11. 2013 od 19:00

vstupné dobrovolné

POŘÁDÁ SPOLEČENSKÉ CENTRUM LONDÝNSKÁ 30 • www.londynska30.cz

NAROZENINY OSLAVÍ:

Blahopřejeme!

Lieblová Renata	18. 11.
Gabriš Lukáš	23. 11.

Vánoční koncert bude 21. 12. 2013 v 17.00 h

Přejeme vám všem hezký a požehnaný celý týden!
Vzpomeňte kdykoli na poslání tohoto týdne – **Ef 6,10**:

*¹⁰ Nakonec, moji bratři, posilujte se v Pánu a v převaze jeho síly.
Český studijní překlad*

*¹⁰ Dále pak, bratří moji, posilňte se v Pánu a v moci síly jeho.
Bible Kralická (1579)*

*¹⁰ Napokon posilňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci.
Slovenský ekumenický preklad (2008)*

Fond naléhavé pomoci. Ti, kteří by rádi přispěli na tento účel, mohou zasílat prostředky, které se rozhodli věnovat, na sborový účet číslo: 1871369/0800, variabilní symbol 77777.

Sbor PRAHA VINOHRADY – kontakty:

KAZATEL SBORU VINOHRADY	M. Balcar	734 791 459
PRVNÍ STARŠÍ SBORU	V. Klouda	724 607 200
STARŠÍ SBORU pro křesťanský domov	J. Fuksa	724 607 270
STARŠÍ SBORU pro seniory	V. Kubík	737 947 439
TAJEMNÍK	R. Vlach	602 285 135
SPRÁVCE	T. Chytrý	774 075 470

Informace o zpravodaji:

Příspěvky do zpravodaje zasílejte nejpozději vždy do ČTVRTKA.
Na uvedenou e-mailovou adresu můžete také zasílat žádosti o zasílání zpravodaje elektronickou poštou. www.sborvinohrady.cz, vinohradsky.zpravodaj@email.cz